

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ.

ΤΟΥ ΚΡΑΣΟΠΑΤΕΡΑ.

Ο ΚΡΑΣΟΠΑΤΕΡΑΣ ΚΑΙ Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ.

» Οὐκ αἰσχύνονται ὁμολογῆσαι τὰς ἁμαρτίας μου,
» ἐνώπιον Θεοῦ, καὶ ἐν ἀνθρώπῳ Θεοῦ. » (Σιράχ.)

Π. Πῶς Κρασοπατέρα! : τ' ἔχεις ;

Κ. Σ' τὴν καρδίᾳ μεγάλο βάρος.

Καὶ φοβοῦμαι μὴ μὲ κόψῃ, ὁ σκληρὸς καὶ ἀσπλαχνὸς χάρος.

Π. Ἐχε θάρρος!

Κ. ὦ Ἀφέντη!—Μὲ τὸ χάρο ἵποιός τὰ βάνει;

Π. Τὶ λέν οἱ γιανοί;

Κ. Πῶς ἔχω δέσποτά μου τὸ μηγιάνη (1)

Ἄλλοι λέν πῶς εἶν' πλευρίτης. Ἄλλοι λέν πῶς εἶναι φθίσι.

Οἱ νέοφερτοι φωνάζουν, πῶς δὲν εἶν' παρὰ μεθύσι,

καὶ ὁ σφιγμὸς μου λέν δηλοῖ

Ὅτι μῶκαφε τὰ σπλάχνα, τὸ κρασάκι τὸ πολὺ.

Π. Γιατρικὰ τοῦ ὀδωρίσαν;

Κ. Ἄλλοι αἶμα. Ἄλλοι γάλα·

Οἱ νέοφερτοι μοῦ λένε, νὰ μὴν πίνω κρασί σάλα.

ἹΠοιὸς ν' ἀκούσω; Ποῦ νὰ κλίνω; ἹΣὰν τί γιατρικὸ νὰ πάρω;

ἹΑ γιατροί! ἹΕσεῖς μοῦ φταῖτε, ἀν παλεύω μὲ τὸ χάρο!

Σὲ μιὰ τέτοια δέσποτά μου, γιατρικὴ ἀσυμφωνία

Καθ' ἐλπίδα μου ἀφίνω εἰς τὴν ἀγία μας θρησκεία

καὶ θὰ ξεμολογηθῶ

Μὴν ὁ θάνατος μ' ἀρπάξῃ καὶ νὰ μὴ διορθωθῶ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

(1) Ἀσθενὴν δυσθεράπευτον ἐνεκα τῆς ὥρας τοῦ ἀπογεύματος ἐπέστειλεν ὁ ἹΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Η. Εὐγε σου Κρασοπατέρα! Ἄφσ το τώρα τὸ κρασί σου
Ταῖς Μαινάδες καὶ τὸ Βάχχο, καὶ θυμήσου τὴ ψυχὴ σου.
Ὁ Θεὸς μας εἶναι μέγας! Εἰς αὐτὸν ἔχε ἐλπίδα,
Πῶς μιὰ μέρα θὰ πᾶμ' ὅλοι, στὴν ἀληθινὴ Πατρίδα!
Ναὶ θὰ πᾶμε! Μὴ δακρύζης! Ἐκεῖ δὲν ὑπάρχουν ξένοι,
Σὰν κι' ἐδῶ, ποῦ ποῖος μᾶς σφάζει, καὶ ποῖος ἀδικα μᾶς δέρνει
Ἐκεῖ εἶναι μιὰ φωνή,
Ἀλληλούϊα! Ἐκεῖ νὰι λευθερίᾳ ἀληθινή.

Ἐκεῖ κατοικεῖ ὁ γέρων Σαβαώθ! ποῦ μ' ἕνα νεῦμα
Κουνεῖ, ρίχνει, καταστρέφει, κάθε δόλο κάθε ψεῦμα.
Σατανᾶς ἐκεῖ δὲν εἶναι, ἦ, φυλὴ Ἀστυνομία
Ποῦ στὰ δίκια κλεῖ τὰ μάτια, καὶ τὰ κρίνει μὲ τὴ βία.
Ἀλλὰ εἰν Κριτὴς τὸ ἄρφάνις, ποῦ τρομάζει τοὺς τυράννους
Ῥαδιούργους καὶ φονιάδες, ἀσεβεῖς, προδόταις, πλάνους
Ποῦ μὲ λόγια φοβερά
Ἀπ' τὰ πρόβατα, τὰ γίδια, θὰ χωρίσῃ μιὰ φορά.

Σοῦ π' αὐτὰ γιὰ διδάξί σου, καὶ φυλάξ' ἀπὸ προφάσεις
Ὅτι, ἐκαμες ἦ εἶπες, μὴ μ' ὑπόκρισι σκεπάσης
Ἡξερέ το πῶς τὰ λόγια τὰ γλυκὰ, κ' ἡ εὐγλωττία
Κρύβουν κάποτε ἀπάτη, πλάνη, καὶ ραδιουργία.
Ἡ ἀπλὴ μονάτ' ἀλήθεια εἰν ἡ γλῶσσα τῆς καρδιάς μας
Κ' ἡ συνειδήσ' εἰν ὁ μάρτυς, ὅπου ξέρει τὰ κρυφὰ μας.
Αὐτὴν ῥῶτα κι' ἄς σοῦ πῇ.
Καὶ εἰς ὅσα σ' ἐρωτήσω, ἄφς τὴν νὰ μ' ἀποκριθῇ

Προσοχὴ:—Εἰν πολλοὶ χρόνοι ποῦ δὲν ἔκαμες μετάνοια;
Κ. Εἰν ἀφέντη ἀπὸ τότες, ποῦ μᾶς εὔρηκ' ἡ ἀρφάνια.
Π. Ἀθλίε Κρασοπατέρα! Τόση ἀποχὴ μεγάλη!
Βλέπεις τώρα ὅποιος πίνει τὸ κρασί πόσο ποῦ σφάλει;
Κ. Τὸ κρασί! ὦ δέσποτά μου! Μὴ σοῦ τόπαν οἱ Γιατροὶ μου;
Τοὺς πιστεύεις;—Γιὰ παιγνίδι μοῦ προδίδουν τὴν τιμὴ μου.
Τῶν γιατρῶν ἡ συμφορὰ
Εἰν ἡ ἔλλειψι τσ' ἀρρώστιας, εἶπε ἕνας μιὰ φορά.

Π. Πρόσεχε νὰ σ' ἐρωτήσω.. Μὴ κατηγορᾷς τὸν κόσμον;
Κ. Μάλιστα Πνευματικέ μου. Φανερὰ μέσα εἰς τὸ δρόμο.
Π. Καὶ τί λὲς;

Κ. Πῶς νέοι, γέροι, ἐγινήκανε κουδάρι,
Καὶ χτυπιῶντ' ἀνάμεσό τους, τὸ λαὸ μας ποῖος νὰ πάρῃ. (1)
Ποῖος, μὲ τὸ Σταυρὸ εἰς τὸ χέρι. Ποῖος μὲ τὸ σπαθί εἰς τὴ μέση
Ποῖος, μὲ τὴ χρυσὴ στολὴ του, προσπαθεῖ νὰ τὸν κερδέσῃ
Π. Καὶ σὲ τοῦτον τὸ χορὸ,
Εἶναι ἄνθρωποι, μὲ πνεῦμα ἑλληνικὸ καὶ καθαρὸ;

Κ. Εἰν ἀφέντη κάπου, κάπου.
Π. Ὁ λαὸς μας τοὺς γνωρίζει;
Κ. Τοὺς γνωρίζει; πλὴν ὁ δόλος δῶθ' ἐκεῖθε τὸν γυρίζει.
Π. Συμβουλευώ σε ν' ἀφήσῃς κάθε σου κατηγορία
Ἐπειδὴ ὡς λὲς, ὁ δόλος βλέπω πόχει τὰ πρωτεῖα
Κ. Ναί. τ' ἀφίνω, κι' ἀπὸ τώρα, πλέον δόλιον δὲν βρίζω
Ῥαδιούργους, λαοπλάνους, πλὴν δὲν ἀναθεματίζω.
Δὲν μιλῶ καὶ γιὰ διπλοῦς
Π. Ἐχεις ἄλλα;
Κ. Τίποτ' ἄλλο δὲν ἔχω, παρὰ ἐχθρούς.

Π. Καὶ ποιοὶ εἶναι οἱ ἐχθροὶ σου;
Κ. Ἡ φιλελεύθερ' Ἀγγλία
Πῶς ἔσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τρομερὴ πολιορκία
Ποῦ τιμὴ καὶ κάθε νόμο, ποδοπάτησε. Κι' ἀφρίζει
Πῶς τοὺς Ἕλληνας, ὁ εὐλόγος, ὁ φρικτός τῆς δὲ φοβίζει
Κι' ἐπειδὴ συνειθισμένη, εἰς τοῦ δυνατοῦ τὸ νόμο,
Μὲ τὴ βία ἀγωνιέται, νὰ τοὺς ρίξῃ σ' ἄλλο δρόμο.
Ὡς καθὼς καὶ εἰς τὰ Νησιὰ
Ἡ μὲ χάρο, ἡ μὲ χαίδια, πάντα φέρνει μοιρασιά.

Π. Ἐχεις λάθος. Ἡ Ἀγγλία πάντοτε μᾶς ἀγαπάει
Κ' ἡ μᾶς δέρνει ἡ μᾶς σφάζει, τὸ καλὸ μας πιθυμάει
Ἀλλ' ἐσὺ, ποῦ σκοτισμένο τὸ κρασ' ἔχει τὸ μυαλό σου
Δὲν γνωρίζεις ποιοὶ ν' οἱ φίλοι, ποῦ γυρεύουν τὸ καλὸ σου.
Κ. (μέθυδον) Τοῦρχο μ' ἔκαμες ἀφέντη;—Σέβομαι τὸ φόρεμά σου
Εἰδὲ
Π. Ἄφς ταῖς φλυαρίαις, 'δὲς τὸ χάρο ποῦ ν' κοντά σου.

(1) Αἱ γὰρ ὑπερβολαὶ τῶν φιλονεικιῶν χαλεπαὶ ταῖς πόλεσι, καὶ με-
γάλους κινδύνους ἔχουσι. (Πλουτ. Ἀγῆς.)

Κ. Καὶ λοιπὸν νὰ σιωπῶ;

Ἦ νὰ πῶ, πῶς τὴν Τουρκίαν καὶ Ἀγγλίαν ἀγαπῶ;

Τὴν ἐχθρεύομαι Ἀφέντη! Τὸ φωνάζω παρρησία
Τὴ μισῶ... Καὶ ἄς εἶναι ὅσο θέλεις ἁμαρτία.
Μὲ τὸ μῖσος μ' ἂν ἐμπόρια, ἤθελε τὴν ἀφανίσω
Γιατὶ θέλει τὸ κρασί μου, στανικῶς νὰ τὸ πουλήσω
Ἀκοὺς τώρα! Τὸ κρασί μου νὰ μὴν ἔχω ἐξουσία,
Μὲ τ' ἀδελφία μου νὰ πίνω· ἂν δὲν θέλ' ἡ προστασία!

Π. Ἐπιες σήμερα κρασί;

Κ. Τέτοιαις ὥραις Δέσποτά μου, ποῦ κρασί μες τὸ Νησί!

Π. Μισᾶς ἄλλους; λέγε, μίλινε.

Κ. Μισῶ ὅλους εἰς τὴν ἀράδα

Κεῖνους ποὺ ἔσυραν ἀθώους, εἰς τὸ δαρμὸ καὶ εἰς τὴν κρεμάδα.
Αἰωνίως τοὺς μισῶ, ποῦ μὲ λόγια τῆς Θρησκείας
Αἶμα ἔχυσαν ἀθῶν εἰς τὸν βωμὸν τῆς προστασίας

Π. Ἀλησμόνησέ τα τώρα· ὅλοι, κάνουμ' ὅλοι, λάθη
Ποιὸς πολὺ καὶ ποιὸς ὀλίγο, σέρνομάστ' ἀπὸ τὰ πάθη.

Δι' αὐτὸ σὲ νοθετῶ,

Νὰ εἰπῇς ὁ Θεὸς ἄς κρίνῃ, τέτοιο ἐγκλημα φρικτό...

Κ. Ναί· πλὴν πάντα θὰ θυμῶμαι, τσ' ἄλουπούς τὴ πονηράδα
Δὲν ἀλησμονῶ τὴ φρίκη... τὸ δαρμὸ καὶ τὴν κρεμάδα
Δὲν μοῦ φεύγουν ἀπ' τὸ νοῦ μου, τί μᾶς ἔκαμαν οἱ ξένοι!
Τι μᾶς ἔκαμαν οἱ ντόπιοι, μὲ τοὺς ξένους ἐνωμένοι
Δὲν ἀλησμονῶ ταῖς χήραις, τ' ἀρφανά τὰ γυμνωμένα!
Τῶν μανάδων τόσα δάκρυα, ποῦ ἐτρέχαν ματωμένα!

Καὶ τὸ μαῦρο τὸ Νησί

Ποῦ ἐκέρνα τοὺς δημίους μὲ τ' ὠραῖο του κρασί!

Π. Ἄφες τα τώρα ἐπεράσαν. Κάθε μῖσος μας ἄς λείψῃ
Κ' ἡ μετάνοια κ' ἡ ἀγάπη, κάθε σφάλμ' ἄς ἐξαλείψῃ.

Κ. Μισῶ καὶ ἄλλους·

Π. Ποιοὶ νὰ τοῦτοι;

Κ. Οἱ διπλοὶ· Μὴ δὲν τοὺς ἔξερῃς;

Π. Ναί. Γιὰ πές μου ποιοὶ νὰ τοῦτοι, ποῦ συχνὰ τοὺς ἀναφέρεις;

Κ. Εἶν' ἐκεῖνοι ποὺ ἐτρέξαν, εἰς τὴν κυρὰ τὴν προστασία

Καὶ μὲ χαμηλὸ κεφάλι, ἐγυρεύανε ζητεία.

Π. Ὁ καθ' ἓνας γιὰ νὰ ζήσῃ· δὲν τὸ ἔξερῃς πῶς γυρεύει;

Κ. Τὸ γνωρίζω πῶς ἡ θέσι, τσ' ἀναπαραδισαὶς γυατρεύει.

Πλὴν δὲ μ' ἄφησες νὰ πῶ

Π. Λέγε, ἐξομολογήσου, κάθε σου κακὸ σκοπὸ.

Κ. Μισῶ κείνους, ποῦ γιὰ θέσι, εἰς τὴν Κυβέρνησι κολλῶνται
Ἄδὲ λαβαίνουν;—Γυρνοῦν πλάταις καὶ μὲ τὸ λαὸ τραδιῶνται.
Καὶ πετιῶνται ῥίζοσπάταις. Καὶ μιλοῦνε κ' ἐνεργοῦνε
Στὴν περίστασι τὸ μάτι, ῥίχνουν πῶς νὰ φεληθοῦνε
Κ' οἱ προχτεσινοὶ φαντάδες, τὸ αὐτὶ τσ' Ἀστυνομίας
Εἶναι σήμερα οἱ φίλοι τοῦ λαοῦ!!! Τσ' αὐτονομίας!!!
Ἦμπορῶ ν' ἀδιαφορῶ,

Τέτοια πρόσωπα νὰ βλέπω εἰς τῆς Πατρίδας τὸ χορό;

Π. Ἐχεις ἄλλο;

Κ. Ὁχι· Ἀφέντη.

Π. Γιὰ καλὰ καλὰ στοχάσου.

Ὁ, τ' ἀφήσης ἡξερὲ το, πῶς τὸ πέρνεις καὶ κοντά σου.

Κ. Δὲ θυμῶμαι τίποτ' ἄλλο, παρὰ παρὰ ποῦ σ' αὐτὴν τὴν πάλιν
Εἶπα τοῦ λαοῦ, πῶς πρέπει νὰ φερθῇ, γιὰ νὰ μὴ σφάλῃ
Π. Πές μου τ' εἶπες τοῦ λαοῦ μας· κ' ἂν οἱ λόγοι σου ν' ἀλήθεια
Τὴ συχώρεσι ἄς ἔχῃς ἀπὸ τὴν κορφ' ὡς τὰ νύχια.

Γιατὶ εἶπαν πολλοὶ

Πῶς σ' ἀρέσει ἡ ὥτα, μέσα εἰς τὴν δασεῖα καὶ φιλή.

Κ. Ἀκουσε Πνευματικὲ μου: Τὸ κρασί, αὐτὸ μ' ἀρέσει.

Γι' ἄλλους εἶναι τὸ φεγγάρι μὲ τὸ ἡῶτα μες τὴ μέση.

Π. Στὸν λαὸν λοιπὸν, τί εἶπες;

Κ. » Λαέ! ἰδὲς ποιὸς θὰ ψηφίσῃς

» Λαέ! Μάθε καὶ εἰς ποίους ταῖς κατάραις σου θὰ χύσῃς

» Λαέ! Προσεξε ποιοὶ εἶναι ποῦ φοροῦν τὰ ματωμένα

« Τοὺς γνωρίζεις; Μαύρην ψῆφον, ῥίψτους τοῦ μ' ὀργισμένον

» Λαέ! ἔχε προσοχή,

[βλέμμα

« Μὴ σφικτὰ σ' ἀλυσοδέσῃ, τούτ' ἡ νέα ἐποχή.

« Λαέ! Δεῖξε χαρακτῆρα, φεύγα τούτους, φεύγα κ' εἰνους

« Ποῦ μαυρίζουν ἀπο μέσα, κ' ὅξουθ' εἶναι σὰν τοὺς κρίνους

« Τίμαε τοὺς ῥίζοσπάσταις—Ὁχι ὅμως κατὰ γράμμα

« Ἀλλ' ἐκείνους ποῦ τοιοῦτους, τοὺς ἀπέδειξε τὸ πρᾶγμα.

« Μὴ σὲ λέξεις κάνεις θάσι, μόνον πράγματα ἐμπρὸς σου.
« Τὴ συνείδησι μὴ βλάβης, καὶ ἄς εἶναι καὶ ἀδελφός σου.

« Τίμησε τὴν ἀρετὴν.

« Κισσοποιός δὴποτε τὴν ἔχη, ἔς τὴ ψυχὴ σου ἄς γραφτῇ.

« Λαέ! Γνώρις τὴν ἀπάτη, μὴ σὲ χάος σὲ βυθίσῃ

« Μὴ μ' ἐλπίδες καὶ μὲ χέρια ἀδειανὰ στερνὰ σ' ἀφήσῃ.

« Τίμαε λαὲ ἀλήθειαις! Μὴ σὲ κόμματα τηράζῃς

« Ἐθνισμόν, τιμὴ, καὶ ἀλήθεια, ὅπου ταύρης νὰ τ' ἀρπάζῃς

« Ἰτάχ' ἡ μετριοφροσύνη;—Τίμησέ τὴν ἔτσι πρέπει·

« Δὲν τὰ ἔχει;—Φῦγ' ἐκεῖθε καὶ ἄψ τὴν ἄτακτα νὰ τρέχῃ·

« Ἡ στιγμὴ εἶναι φρικτὴ.

« Ἀφανίστηκες! ἂν λόγια σοῦ σουρίζουνε ἔς τ' αὐτί.

« Λαέ! οἱ διπλοὶ καὶ οἱ πλάνοι, σπέρνουνε συκοφαντίαις.

« Καὶ τὴν ἀρετὴν τὴ ντυοῦνε, μ' ὅσαις κάνουν ἀτιμίας,

« Πρόσεχε μὴ σ' ἀπατήσουν. Λαέ! σοῦ μιλ' ἡ καρδιά μου

« Δὲ μιλοῦνε οἱ σκοποὶ μου, οὔτε τὰ συμφέροντά μου

« Λαέ! μὴν παραμελήσῃς, ἄνδρες Ἕλληνες μὲ πνεῦμα·

« Ἀλλὰ ρίψε καὶ εἰς τούτους ἱλαρὸν καὶ γλυκὺ βλέμμα!

« Ἡ στιγμὴ εἶναι φρικτὴ.

« Θέ ν' ἀφανισθῇς! ἂν κάμῃς ὅ,τι σοῦπαν μὲς τ' αὐτί.

« Λαέ! αἰσχὸς σου ἂν ἴσως τὴ συνείδησι πατήσῃς.

« Αἰσχὸς σου! Ἄν ἐναρέτους πατριώτας δὲν ψηφίσῃς.

« Λαέ! Τίμησ' τὴν Πατρίδα! τίμησ' τὴν Ὀρθοδοξίαν!

« Λαέ! Τρέμω μὴ σὲ σύρῃ, ἔς τὸν κρημνὸν ἡ ἀγρυπτία

« Λαέ! Τρέμω, καὶ ὁ τρόμος περισσεύει ὅσο πάει

« Καὶ φοβοῦμαι, μὴ ἡ ψεύτρα φιλελευθερίαν σὲ φάῃ

« Λαέ, ἴσως τὸ κρασί,

« Ἄν κακὴ ἐκλογὴ κάμῃς, θεὸς νὰ λείψ' ἀπ' τὸ Νησί.

Τοῦτα εἶπα ἔς τὸ λαὸν μας, Ἄγιε Πνευματικέ μου.

Πῶς σοῦ φαίνονται; Ἰὰ κρίνεις ὅτι εἶν' ὀρθά;—γιά πέσμου.

Π. Μοῦ ἀρέσει, δὲ ἔς τὸ κρύβω, ἡ μικροῦλα διδαχὴ σου

Κ. Κι' ὅποιος εἶναι ἀπ' τὴν ἀλήθεια, ἄς ἀκούσῃ τὴ φωνὴν σου.

Ἐχε γιὰ! Κι' ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ, ἡ ἀρρώστια νὰ περάσῃ.

Κ. Προσκυνῶ Πνευματικέ μου. Κι' ἡ εὐχολιά σου νὰ πιάσῃ!

Π. Ἐλπίδες ἔς τὸν Θεόν

Πῶς θὰ σώσ' ἀπὸ τὴν πλάνην, τὸν ἀθῶν μας Λαόν!

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περιμένομεν τὰς ἐκλογάς, καὶ ἂν αὗται εἶναι κατάλληλοι
μὲ τὰς τῆς πατρίδος εὐχὰς καὶ ἀνάγκας, ἐλπίζομεν ὅσον οὕτω
τὴν ἀνάρρωσιν τοῦ Κρασοπατέρα. Εὐχόμεθα νὰ μὴν ἀναγκα-
σθῶμεν νὰ κλαύσωμεν ἐπὶ τοῦ τάφου, τοῦ φιλοίνου τούτου
ἀνδρός.

I. A. APABANTINOS.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.22.42.0016

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ